

[Udenrigsministeren]

er de forudsætninger, som både den norske regering og den danske regering gang på gang har understreget, nemlig at når vi skal tale om Norden som atomvåbenfri zone, så skal det ses i forbindelse med – og så har vi altid nævnt de forudsætninger, vi mener er nødvendige, hvis vi skal kunne acceptere tanken, det vil jeg ikke gentage her.

Hr. Palle Simonsen og også hr. Ole Bernt Henriksen kom ind på SNU, altå regeringens sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg. Jeg har ikke meget at sige til den kendsgerning, kan jeg forstå, at et medlem af formandskabet, nemlig professor Erling Bjøl, har besluttet at forlade formandskabet. Jeg er endnu ikke klar over, om det er udvalget som sådant eller kun formandskabet.

Jeg vil for det første sige, at jeg ikke vil komme med nogen karakteristik, hverken af formanden eller af udvalget som sådant ved denne lejlighed. Som bekendt er meningen med SNU, at det i princippet skal virke på samme måde som det økonomiske råd, det vil sige arbejde uafhængigt af regeringen, selv om regeringen formelt har nedsat dette udvalg. Jeg ved, at der skal være møde på torsdag – det er det andet, jeg vil sige – hvor jeg virkelig håber, at det vil lykkes at få en så positiv debat, at man får, skal vi sige skabt grundlag for at køre videre med arbejdet i SNU. Jeg må gå ud fra – det bliver min tredje bemærkning – at alle, der deltager i en sikkerhedspolitisk debat, må være interesseret i, at grundlaget for denne debat er så godt som muligt. En væsentlig del af SNUs virksomhed går jo netop ud på, at man skal tilvejebringe grundlag for en bred debat om sikkerheds- og nedrustningsproblemer, ikke bare hos den, jeg var lige ved at sige: elite ud af folketingets 179 medlemmer, hvor jeg har konstateret interesse for dette spørgsmål, men hos så bred en del af befolkningen som overhovedet muligt.

Hr. Palle Simonsen havde også en bemærkning om nødvendigheden af, at der skal vises enighed og solidaritet i NATO. Det kan jeg selvfølgelig ikke være uenig med hr. Palle Simonsen i. Men når jeg tager anledning til at sige noget i den forbindelse, hænger det sammen med noget, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på, for man skal vistnok passe på ikke at overspille dette med enighed fremfor alt. Jeg har mærket tendenser til, i bedste fald en vis irri-

tation, hvis jeg på regeringens vegne har udtalt mig på en måde, der ikke lige er dækkende for, hvad der f. eks. er den amerikanske regerings opfattelse. Hvis det er det, der skal være linjen, kommer vi meget let derhen, at den, der har den mest markante holdning til tingene, er den, der lægger kursen, og så må de andre, for at det ikke skal blive misbrugt, bare tie og rette sig ind, for at enigheden og solidariteten kan fastholdes.

Jeg siger bestemt ikke, at det var det, hr. Palle Simonsen mente, men jeg vil meget gerne komme med denne bemærkning, for der er en åbenbar fare for, at den nødvendige dialog mellem demokratiske lande som dem, der er medlem af NATO, kan blive bremsset, hvis ikke man er indstillet på at tage den nødvendige dialog, også selv om man kan misbruge det, hvad vi har set nogle eksempler på.

Så til hr. Gert Petersen, der jo er en politiker med megen viden. Jeg har desværre endnu ikke fået lejlighed til at læse hans bog om disse emner. Jeg er imponeret af den energi, hvormed hr. Gert Petersen sætter sig ind i tingene. Men selv om man ved mange ting, er det jo et spørgsmål om de konklusioner, man drager af den viden, man har.

Hr. Gert Petersen sagde, at opbygningen af SS-20, som jeg oplevede at hr. Gert Petersen fandt var en meget uheldig udvikling, kunne opfattes om en sejr for de militære i Sovjetunionen. Så må jeg bare rent logisk sige til hr. Gert Petersen, at hvis det kan opfattes som en sejr for den militære ledelse i Sovjetunionen, så kan det ikke være uforståeligt, at man i vestlige kredse viser en stigende angst for en sådan udvikling, der altså føres an af militære ledere i Sovjetunionen, for at citere hr. Gert Petersen. Jeg synes også, at man, hvis man skal have balance i alt dette, skal have med, at det nu engang var den tyske forbundskansler, der først rejste tanken om det nødvendige i, at man kom med et svar på denne opbygning af SS-20.

Hvor højt skal antallet af SS-20 være, før NATO vil forhandle? Sådant har jeg skrevet det ned, og hr. Gert Petersen nikker. Se, den bemærkning forbavsér mig endnu mere, for det er, ligesom hr. Gert Petersen – det ved jeg at han godt er klar over – ser bort fra, at man altså skal forhandle den 30. november, ser bort fra, at der har været tale om denne opbygning af SS-20, og ikke mindst ser bort